

Dosarul nr. 2r-187/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Jud: V. Puica)

Instanța de apel: Curtea de apel Chișinău (Jud: I. Secrieru, I. Cotruță, V. Mihaila)

DECIZIE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de către Victor Trubaenco,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul
„Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2”, Ion Popa
împotriva lui Victor Trubaenco, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni
„Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei,
împotriva încheierii din 20 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-au restituit cererea de apel depuse de către Victor Trubaenco,

c o n s t a t ă :

La 18 iunie 2019, lichidatorul ÎMGFL nr. 2, Ion Popa a depus cerere de
chemare în judecată împotriva lui Victor Trubaenco, intervenient accesoriu SA
„Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei.

ÎMGFL nr. 2 a solicitat încasarea din contul pârâtului a datoriei pentru
consumul de energie termică în sumă de 37682,32 lei.

Prin hotărârea din 22 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru
s-a admis acțiunea înaintată de ÎMGFL nr. 2.

S-a dispus încasarea din contul lui Victor Trubaenco în beneficiul ÎMGFL nr.
2 a datoriei în sumă de 37687,32 lei.

S-a dispus încasarea din contul lui Victor Trubaenco în beneficiul statului a
taxei de stat în sumă de 1130,50 lei.

La 26 noiembrie 2019, Victor Trubaenco a depus cerere de apel nemotivată
împotriva hotărârii din 22 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,
solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii contestate.

Prin încheierea din 20 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit
cererea de apel depusă de Victor Trubaenco, din motiv că a fost depusă peste
termenul legal de contestare.

La 12 februarie 2020, Victor Trubaenco a declarat recurs împotriva încheierii
din 20 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului,
casarea încheierii recurate, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, Victor Trubaenco a indicat că dispozitivul hotărârii a fost expediat de prima instanță la 28 octombrie 2019 și recepționat la 11 noiembrie 2019, iar instanța de apel fără a lua în considerare că instanța de fond nu l-a înștiințat despre data examinării acțiunii, a constatat că cererea de apel este depusă peste termen.

Totodată, recurentul a menționat că a depus cererea de apel după recepționarea dispozitivului hotărârii, luând în considerare că nu a fost înștiințat despre data pronunțării dispozitivului hotărârii.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Prin scrisoarea de însoțire nr. 1001 din 03 februarie 2020, se confirmă faptul că Curtea de Apel Chișinău a expediat participanților la proces copia încheierii din 20 ianuarie 2020 (f.d. 79), însă date despre recepționarea încheierii, la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că Victor Trubaenco s-a conformat prevederilor legale și a depus cererea de recurs în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii din 20 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele dosarului rezultă că, la 18 iunie 2019, lichidatorul ÎMGFL nr. 2, Ion Popa a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Trubaenco, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei.

Fiind investită cu examinarea prezentei cauze, prima instanță prin hotărârea din 22 octombrie 2019, a admis acțiunea înaintată de ÎMGFL nr. 2 (f.d. 61).

Prin scrisoarea de însoțire din 28 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, se confirmă faptul că dispozitivul hotărârii a fost expediat participanților la proces (f.d. 62), iar, la 11 noiembrie 2019 a fost recepționat de către Victor Trubaenco, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d. 64).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 26 noiembrie 2019, Victor Trubaenco a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 22 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii contestate. (f.d. 67).

Prin încheierea din 20 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit cererea de apel depusă de Victor Trubaenco, din motiv că a fost depusă peste termenul legal de contestare, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen.

Sub acest aspect, instanța de recurs consideră că, încheierea instanței de apel este emisă în conformitate cu prevederile legislației în vigoare. Or, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 110 Cod de procedură civilă, termenul de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Articolul 362, alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În contextul normelor precitate, Colegiul precizează că termenul de apel împotriva hotărârii instanței de fond este de 30 zile. La caz, termenul a început să curgă de la 23 octombrie 2019 și a expirat la 21 noiembrie 2019, însă Victor Trubaenco a depus apel nemotivat abia la 26 noiembrie 2019, fără a solicita repunerea în termen, fapt ce a și condus la restituirea cererii de apel ca fiind tardivă.

Cu privire la argumentul recurentului despre faptul că a depus cererea de apel după recepționarea dispozitivului hotărârii, luând în considerare că nu a fost înștiințat despre data pronunțării dispozitivului, instanța de recurs menționează că acesta nu poate fi luat în considerare, deoarece prevederile art. 362 Cod de procedură civilă, nu condiționează termenul de 30 de zile de la data recepționării copiei dispozitivului hotărârii primei instanțe sau a hotărârii motivate, dar de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Totodată, potrivit materialelor cauzei, Victor Trubaenco a fost înștiințat despre primirea în procedură a cererii de chemare în judecată, fiindu-i expediată copia acțiunii cu toate actele anexate și recepționate la 07 septembrie 2019 (f.d. 48), iar la 10 octombrie 2019 a depus referință, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată (f.d. 54-56).

Mai mult, Colegiul judiciar relevă că luând în considerare faptul că procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă este scrisă, fără participarea și înștiințarea participanților la proces despre data pronunțării dispozitivului hotărârii, recurentul a beneficiat de timp pentru a depune cererea de apel în interiorul termenului stabilit de art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, deoarece actul judecătoresc a fost recepționat în intervalul de timp stabilit de legiuitor pentru contestare, având la dispoziție timp suficient pentru a depune cererea de apel nemotivată.

Totodată, instanța de recurs învederează că în conformitate cu art. 362 alin. (3) Cod de procedură civilă, repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

În corespundere cu art. 116 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în

termen. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Instanța de recurs remarcă faptul că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, iar după expirare dreptul poate fi restabilit, prin solicitarea de repunere în termen.

Astfel, din conținutul cererii de apel nu se atestă că Victor Trubaenco a solicitat repunerea în termenul de contestare cu apel a hotărârii primei instanțe. Instanța de apel concluzionând întemeiat că cererea de apel depusă la 26 noiembrie 2019 a fost declarat în afara termenului legal și repunerea în termen, nu a fost solicitată.

Mai mult, instanța de recurs consideră necesar de a menționa prevederile art. 10 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, care stipulează că sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce.

Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Totodată, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în hotărârile Istrate, Melnic și Ceachir contra Republicii Moldova din 13 iunie 2006, 14 noiembrie 2006 și 15 ianuarie 2008 a constatat că instanțele judecătorești naționale prin admiterea spre examinare a unei cererii de apel/recurs depuse peste termenul limită au încălcat principiul securității raporturilor juridice.

La caz, Colegiul judiciar conchide că acțiunile apelantului-recurent nu constituie decât o eludare de a realiza drepturile și obligațiunile procedurale, rezultând din prevederile art. 56 alin. (3) și art. 61 alin. (1) Cod de procedură civilă, care obligă părțile de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale.

Or, apelantul nu a dat dovadă de diligență și bună-credință în realizarea drepturilor sale, ca ulterior să invoce încălcarea drepturilor sale procedurale, în condițiile când personal nu și-a realizat drepturile garantate de legislația în vigoare, prin depunerea în termen a cererii de apel, iar în caz de omitere, prin solicitarea de repunere în termen a cererii de apel.

La caz, repunerea în termen în condițiile art. 116 Cod de procedură civilă, nu poate avea loc din oficiu. Or, prevederile articolului menționat clar indică asupra obligațiilor părților de a solicita repunerea în termen și a prezenta probele confirmative.

În această ordine de idei, instanța de recurs conchide că argumentele invocate în cererea de recurs, indică direct la nerespectarea de către recurent a drepturilor sale procedurale și eschivarea de la îndeplinirea actelor de procedură, în măsura stabilită de normele de drept procedural nu pot fi acceptate de către instanța de recurs în vederea casării actului judecătoresc contestat.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că o asemenea soluție este compatibilă cu standardele înserate în textul art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, stabilind în jurisprudența degajată că în situația în care legislația procesuală permite declararea apelului împotriva hotărârii instanței de fond, instanța superioară poate restricționa dreptul la apel doar dacă constată că apelul respectiv nu corespunde cerințelor legale aplicabile (speța Tudor-Comerț c. Moldovei, hotărârea din 04 noiembrie 2008, definitivă din 04 februarie 2009).

Din considerentele menționate și având în vedere că încheierea contestată este întemeiată și emisă cu respectarea cadrului legal, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul depus împotriva încheierii din 20 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău este neîntemeiat și necesită să fie respins, cu menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Victor Trubaenco.

Se menține încheierea din 20 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul „Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2”, Ion Popa împotriva lui Victor Trubaenco, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu